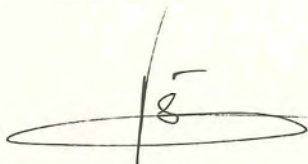

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN
GELDERMALSEN
POSTBUS 112
4190 CC GELDERMALSEN

GEMEENTE GELDERMALSEN	
Afd./nr	Bm/1
30 MEI 2001	
CODE	
KOPIE	d.d.

<i>Datum</i>	<i>Inlichtingen toestel</i>	<i>Uw kenmerk</i>
29 mei 2001	732	WM 95.544
<i>Onderwerp</i>	<i>Ons nummer</i>	
Geldermalsen Veehouderij	Vlietskant-15	199900968/1/M3

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde aangelegenheid.
De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

Onderwerp: Uitspraak Raad van State milieuvergunning Van Dijk				Postregistratienr(s)							
				Portefeuillehouder		Wessels Boer					
				Sector/afdeling		GG/MZ					
				Beh. Ambtenaar		J. Mineur					
				Datum		20 juni 2001					
				Status stuk		H	BO	BB			
Advies aan het college om te beslissen: Beslispunten (1 t/m...) Uitspraak ter kennisgeving aannemen.				Overlegmomenten							
				Bestuurlijk met:		ph					
				Ambtelijk met:							
				Collegebehandeling/agendanummer							
				Datum:		Nr.					
				Commissiebehandeling							
				Commissie		Datum:					
Advies secretaris/MT:				Akkoord ambtelijk advies primaathouder							
				1. Middelen		CH					
				2. Grondgebied							
				3. Samenleving							
Ondernemingsraad		☐ Ja	☐ Nee	Akkoord ambtelijk advies consultants							
Brandweercdt:		☐ Ja	☐ Nee	1. Financieel							
Openbaar:		☒ Ja	☐ Nee	2. Personeel							
Aantekening portefeuillehouder:				3. Juridisch							
				4. Voorlichting							
				5. ICT							
B&W-verg. d.d. 3 JULI 2001				Nr. 111		B&W-verg. d.d.				Nr.	
Kopie beslissing aan:				d.d.		Kopie beslissing aan				d.d.	
Collegelid	Akkoord	Bespreken	Opmerkingen	Collegelid	Akkoord	Bespreken	Opmerkingen	Collegelid	Akkoord	Bespreken	Opmerkingen
Burgemeester				Burgemeester				Burgemeester			
Secretaris				Secretaris				Secretaris			
Wethouder 1				Wethouder 1				Wethouder 1			
Wethouder 2				Wethouder 2				Wethouder 2			
Wethouder 3				Wethouder 3				Wethouder 3			
Wethouder 4				Wethouder 4				Wethouder 4			

Nota bij collegevoorstel d.d. 20 juni 2001, uitspraak Raad van State Vlietskant 15 te Gellicum

J. Mineur

Tst. 694

Inleiding

Bijgevoegd treft u aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State over de milieuvergunning, verleend aan H.C.A. van Dijk, te Gellicum. Het betreft de laatste, nog niet onherroepelijke milieuvergunning van de 'knelpuntveehouderijen'. Deze veehouderijen hadden nog geen milieuvergunning en konden gezien de stank- en ammoniakregelgeving niet zonder meer gelegaliseerd worden. De vergunningverlening is groepsgewijs opgepakt. De meeste knelpuntveehouders hebben een tijdelijke vergunning gekregen. De heer Van Dijk heeft een vergunning gekregen voor onbepaalde tijd.

De Afdeling heeft de milieuvergunning voor het grootste gedeelte in stand gelaten, maar vernietigd voor zover deze betrekking had op 8 melk- en kalfkoeien. De reden hiervoor is dat uit de overgelegde bewijzen niet was gebleken dat er gemiddeld meer dan 30 melk- en kalfkoeien zijn gehouden in het verleden ('bestaande rechten', in zekere zin).

De uitspraak treedt in de plaats van het besluit, voor zover het is vernietigd. Er hoeft door u dus geen besluit meer te worden genomen. De gemeente is veroordeeld in de proceskosten en tot vergoeding van de griffierechten (totaal f 1160,00). Dit bedrag is al aan appellant betaald. De vergunninghouder is van de uitspraak op de hoogte.

Voorstel

Uitspraak Raad van State over milieuvergunning Vlietskant 15 te Gellicum ter kennisgeving aannemen.

Besluit college (1 t/m...)

Conform-advies

Wijze van afhandeling besluit:

Termijn:

Agenderen raadsbehandeling:

☐ Ja
☐ Nee

Behandeling in:

Specifieke aandachtspunten:

Bijlagen bij dit onderwerp:

Minderheidsstandpunt:

Collegeleden:

Strekking:

Commissie:

Datum:

Nr.

Advies:

Ondertek.

Secretaris,

Voorzitter,

Commissie

Datum:

Nr.

Advies:

Ondertek.

Secretaris,

Voorzitter,

Aanvullend advies van:

Advies:

Ondernemingsraad:

Datum:

Nr:

Advies

Ondertek.

Secretaris

Voorzitter

Datum:

Ondertek.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN
GELDERMALSEN
POSTBUS 112
4190 CC GELDERMALSEN

GEMEENTE GELDERMALSEN	
Afd. nr.	BM1 -
10 MEI 2001	
TAXID	
KOPIE	d.c.

Datum

9 mei 2001

Inlichtingen toestel

578

Uw kenmerk

WM 95.544

Onderwerp

Geldermalsen
Veehouderij

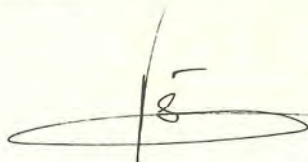
Vlietskant-15

Ons nummer

199900968/1/M3

Hierbij bericht ik u, dat naar verwachting in bovenvermelde zaak niet binnen zes weken na de zitting van 26 maart 2001 uitspraak zal kunnen worden gedaan. In verband hiermee is voornoemde termijn verlengd tot 18 juni 2001.

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

De secretarie is op 25 mei 2001 gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

de vereniging "Vereniging Milieu-Offensief", gevestigd te Wageningen,
appellante,

en

burgemeester en wethouders van Geldermalsen,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 mei 1999, kenmerk WM 95.544, hebben verweerders krachtens de Wet milieubeheer aan H.C.A. van Dijk vergunning verleend voor het oprichten en in werking hebben van een veehouderij op het perceel Vlietskant 15 te Gellicum, kadastraal bekend gemeente Geldermalsen, sectie P, nummers 110, 175 en 240. Dit aangehechte besluit is op 25 mei 1999 ter inzage gelegd.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 5 juli 1999, bij de Raad van State ingekomen op 7 juli 1999, beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brieven van 9 november 1999 en 1 december 1999 hebben verweerders een verweerschrift en een nader verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 13 november 2000. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld daarop te reageren.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van verweerders. Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 maart 2001, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. V. Wösten, gemachtigde, en verweerders, vertegenwoordigd door mr. J.J.H. Mineur, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen. Voorts is als partij gehoord vergunninghouder, in persoon en bijgestaan door ing. H.W. Ebbers.

2. Overwegingen

2.1. Ter zitting heeft appellante de beroepsgrond met betrekking tot de woning aan de Vlietskant 15a ingetrokken.

2.2. Bij het bestreden besluit hebben verweerders vergunning verleend voor het houden van 200 vleesvarkens, 2 stieren, 38 melk- en kalfkoeien en 18 stuks vrouwelijk jongvee en hebben zij vergunning geweigerd voor 2 melk- en kalfkoeien en 7 stuks vrouwelijk jongvee. De vleesvarkens worden gehouden in de zogenoemde vleesvarkensstal, de overige dieren in de zogenoemde rundveestal.

2.3. Verweerders hebben gesteld dat het beroep niet-ontvankelijk is voorzover dat zich keert tegen het houden van 38 melk- en kalfkoeien, de reductie van stankhinder, de afstand van de vleesvarkensstal tot de dichtstbijgelegen woning en de 2 meststieren.

Ingevolge artikel 20.6, tweede lid, van de Wet milieubeheer kan

tegen een besluit als het onderhavige beroep worden ingesteld door:

- a. degenen die bedenkingen hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit;
- b. de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerp van het besluit;
- c. degenen die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp daarvan zijn aangebracht;
- d. belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit.

Anders dan verweerders hebben gesteld vinden de door hen genoemde beroepsgronden hun grondslag in de bedenkingen, aangezien daarin is gewezen op het in het verleden gehouden aantal stuks rundvee, de stankhinder en de wijze van afstandmeting tot de vleesvarkensstal. Het beroep is in zoverre ontvankelijk.

2.4. Appellante betoogt dat sprake is van een stankoverbelaste situatie welke niet kan worden gelegaliseerd. In dit verband voert zij aan dat in de onderhavige inrichting niet 38 melk- en kalfkoeien zijn gehouden. Bovendien is onvoldoende beoordeeld of de stankhinder kan worden gereduceerd door verplaatsing van het emissiepunt op de rundveestal en door het realiseren van een Groen Label-stal. Ten onrechte hebben verweerders volgens haar de twee in de rundveestal gehouden meststieren niet betrokken bij de bepaling van de aan te houden afstand. Bovendien voert zij aan dat de afstand van de vleesvarkensstal tot de dichtst bij deze stal gelegen woning 98 meter bedraagt.

2.4.1. Verweerders hebben voor de beoordeling van de van de inrichting te duchten stankhinder de Richtlijn veehouderij en stankhinder (hierna te noemen: de Richtlijn), meer in het bijzonder hoofdstuk 5 van de Richtlijn, gehanteerd. Voor de indeling in omgevingscategorieën hebben zij de brochure Veehouderij en Hinderwet (hierna te noemen: de brochure) gehanteerd, hetgeen de Afdeling niet in strijd met het recht acht.

Verweerders erkennen dat wat betreft de rundveestal sprake is van een stankoverbelaste situatie, maar menen dat vergunningverlening mogelijk is op grond van hoofdstuk 5 van de Richtlijn. Volgens hen worden binnen de inrichting al meer dan 20 jaar gemiddeld 40 stuks melk- en kalfkoeien, 25 stuks vrouwelijk jongvee en 2 fokstieren gehouden. Het verplaatsen van het emissiepunt op de rundveestal achten zij bouwkundig complex en duur. Bovendien kan door mechanische ventilatie geen goed binnenklimaat worden gerealiseerd. De rundveestal moet volgens hen worden aangemerkt als een Groen Label-stal, nummer BB 93.06.009, ook al is dit stalsysteem niet vermeld in de vergunningaanvraag, zo stellen verweerders.

2.4.2. Artikel 8.10, eerste lid, van de Wet milieubeheer bepaalt, dat de vergunning slechts in het belang van de bescherming van het milieu kan worden geweigerd. Ingevolge artikel 8.11, tweede lid, van de Wet milieubeheer kan een vergunning in het belang van de bescherming van het milieu onder beperkingen worden verleend. Ingevolge het derde lid van dit artikel moeten aan een vergunning de voorschriften worden verbonden, die

nodig zijn ter bescherming van het milieu. Voorzover door het verbinden van voorschriften aan de vergunning de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, niet kunnen worden voorkomen, moeten aan de vergunning de voorschriften worden verbonden, die de grootst mogelijke bescherming bieden tegen die gevolgen, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevergd.

Uit dit samenstel van bepalingen volgt dat de vergunning moet worden geweigerd, indien de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken door het stellen van voorschriften en beperkingen niet kunnen worden voorkomen dan wel niet voldoende kunnen worden beperkt.

Bij de toepassing van de artikelen 8.10 en 8.11 van de Wet milieubeheer komt verweerders een zekere beoordelingsvrijheid toe, die haar begrenzing onder meer vindt in hetgeen uit de meest recente algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten voortvloeit.

2.4.3. Hoofdstuk 5 van de Richtlijn heeft betrekking op de beoordeling van stankhinder veroorzaakt door bestaande bedrijven. Volgens dit hoofdstuk zijn voor bestaande bedrijven die nog geen dekkende milieuvergunning hebben en die bij toepassing van de Richtlijn niet rechtstreeks voor vergunningverlening in aanmerking komen, geen standaardoplossingen te geven, maar moet "maatwerk" uitkomst bieden. Het gaat hierbij om bedrijven die al twintig jaar of meer zijn gedoogd en waarbij het gemeentebestuur uit maatschappelijk en bestuurlijk oogpunt, sluiting niet haalbaar en verantwoord vindt. Indien ervoor wordt gekozen het bedrijf voort te zetten, maken de ondernemer en het gemeentebestuur in het overleg over de aanvraag afspraken over de voorzieningen die binnen vijf jaar na inwerkingtreding van de Richtlijn bij het bedrijf zullen worden getroffen. Deze afspraken hebben tot doel binnen vijf jaar de overmatige stankemissie die door het bedrijf wordt veroorzaakt, te verminderen tot de laagste waarde die in redelijkheid kan worden gevergd. Bij de te maken afspraken wordt in ieder geval rekening gehouden met de beschikbare technische voorzieningen, de mate waarin die door het bedrijf reeds zijn toegepast en de mate waarin de aanwezige bedrijfsmiddelen al zijn afgeschreven. De aldus gemaakte afspraken worden vastgelegd in de te verlenen vergunning door ze op te nemen in de vergunningaanvraag of vast te leggen in de aan de vergunning te verbinden voorschriften, aldus de Richtlijn.

2.4.4. De Afdeling overweegt in de eerste plaats dat in de vleesvarkensstal 200 vleesvarkens worden gehouden en dat dit veebestand gelijk is te stellen met 200 mestvarkeneenheden. De afstand van het dichtst bij een stankgevoelig object gelegen emissiepunt van deze stal tot de dichtstbijgelegen woning aan de Vlietskant 14, welke is gelegen in omgevingscategorie II als bedoeld in de brochure, dient op grond van de afstandsgrafiek van de Richtlijn 100 meter te bedragen. Blijkens de stukken, met name het deskundigenbericht, en het verhandelde ter zitting bedraagt deze afstand ongeveer 100 meter. Aan de minimaal aan te houden normafstand wordt derhalve voldaan, zodat verweerders zich in zoverre op goede gronden op het standpunt hebben gesteld dat geen sprake is van onaanvaardbare stankhinder.

2.4.5. Niet is in geschil dat de feitelijke afstand van de rundveestal tot de dichtstbijgelegen woning aan de Vlietskant 14 korter is dan de op grond van de afstandsgrafiek van de Richtlijn minimaal aan te houden normafstand, zodat sprake is van een stankoverbelaste situatie. Voorzover verweerders menen dat vergunningverlening niettemin mogelijk is op grond van hoofdstuk 5 van de Richtlijn, overweegt de Afdeling het volgende. Op grond van de landbouwtellingsgegevens, de accountantsgegevens en de boekhoudkundige gegevens die bij de vergunningaanvraag zijn gevoegd, alsmede het verhandelde ter zitting, acht de Afdeling aannemelijk dat sinds 1963 tot 1980 vrijwel steeds ongeveer 20 en sinds 1980 vrijwel steeds ongeveer 30 melk- en kalfkoeien zijn gehouden. Nu verweerders vergunning hebben verleend voor onder andere 38 melk- en kalfkoeien, brengt vergunningverlening een toename met zich van de melk- en kalfkoeien ten opzichte van het aantal dat in het verleden gemiddeld is gehouden. Vergunningverlening leidt daarmee tot een toename van stankhinder. Aangezien deze toename niet kan worden gerechtvaardigd met een beroep op het in het verleden gehouden veebestand, acht de Afdeling de door verweerders in het bestreden besluit gegeven motivering voor het afwijken van de normen van de afstandsgrafiek van de Richtlijn in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht ondeugdelijk.

2.4.6. De Afdeling overweegt dat indien het aantal vergunde melk- en kalfkoeien 30 bedraagt, het veebestand niet omvangrijker is dan het veebestand dat in het verleden gemiddeld is gehouden. In dat geval moet de feitelijke afstand van de rundveestal tot de woning aan de Vlietskant 14 toereikend worden geacht ter voorkoming van onaanvaardbare stankhinder. Dat met vergunninghouder geen afspraken zijn gemaakt over maatregelen ter reductie van stankhinder, zoals staat in de Richtlijn, doet hieraan niet af. Verweerders hebben voldoende aannemelijk gemaakt dat de verplaatsing van het emissiepunt van de rundveestal, mede gezien het relatief gering aantal stuks rundvee, waaronder de twee meststieren, dat in deze stal wordt gehouden, niet gerealiseerd kan worden. Bovendien is in de Richtlijn geen aparte omrekeningsfactor opgenomen voor rundvee dat in een Groen Label-stal wordt gehouden. Onder deze omstandigheden kunnen verweerders zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat een vermindering van de stankemissie in redelijkheid niet kan worden gevergd.

Ter zitting hebben verweerders en vergunninghouder er desgevraagd mee ingestemd dat de Afdeling aldus zelf in de zaak voorziet. De Afdeling zal dan ook met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepalen dat de aangevraagde vergunning, voorzover deze niet gedeeltelijk is geweigerd, dient te worden geweigerd voor nog eens 8 melk- en kalfkoeien.

2.5. Het beroep is gedeeltelijk gegrond. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd voorzover vergunningverlening ertoe strekt dat meer dan 30 melk- en kalfkoeien mogen worden gehouden. De Afdeling zal op de hierna te melden wijze in de zaak voorzien en bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het bestreden besluit.

2.6. Verweerders dienen op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het besluit van burgemeester en wethouders van Geldermalsen van 4 mei 1999, kenmerk WM 95.544, voorzover het betreft het houden van meer dan 30 melk- en kalfkoeien;
- III. weigert de gevraagde vergunning, voorzover deze niet gedeeltelijk is geweigerd, voor 8 melk- en kalfkoeien;
- IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit voorzover dit is vernietigd;
- V. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
- VI. veroordeelt burgemeester en wethouders van Geldermalsen in de door appellante in verband met de behandeling van het beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van f 710,00, welk bedrag geheel is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het bedrag dient door de gemeente Geldermalsen te worden betaald aan appellante;
- VII. gelast dat de gemeente Geldermalsen aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht (f 450,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. W. Konijnenbelt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I. Beurmanjer-de Lange, ambtenaar van Staat.

w.g. Konijnenbelt
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Beurmanjer-de Lange
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2001

241-310.

Verzonden: **29 MEI 2001**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

R. J. J. J. J.